

foretrækker vores bud på, hvordan fremtidens velfærd kan finansieres, eller om man foretrækker den nuværende regering. Det er der ikke noget som helst lusk ved, det er en meget ærlig måde at lægge to alternativer op mod hinanden på, og det ser jeg rigtig meget frem til at vi får en rigtig god debat om.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til hr. Villy Søvnald. Vi går videre i ordfører-rækken. Så er det den konservative ordfører, og det er fru Henriette Kjær.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Efter mange år med økonomisk fremgang, stigende beskæftigelse og en stærkt forøget velstand i det danske samfund oplever vi nu andre tider. Siden sommeren 2008, hvor finanskrisen for alvor tog fart internationalt og herhjemme med Roskilde Banks konkurs, er tingene gået i den forkerte retning. Det har været et hårdt år med mange dårlige nyheder på det økonomiske område, og desværre kan vi jo ikke love, at krisen er ovre, selv om der også er positive tegn.

De seneste økonomiske nøgletal skal tages alvorligt. Arbejdsløsheden stiger, og det vil den nok komme til at gøre et godt stykke tid endnu, ligesom de store overskud på de offentlige budgetter vil vendes til underskud. Det ser alt andet end muntert ud. Fra konservativ side er vi fuldt og helt klar over, at tiderne for de mange virksomheder og familier, som får krisen tæt ind på livet gennem konkurs, nedskæring og arbejdsløshed, er meget besværlige. Det hersker der ikke nogen tvivl om. Vi ser det derfor også som vores vigtigste opgave at sætte initiativer i gang, som kan afbøde virkningerne af den økonomiske krise. Det har vi gjort i det forløbne folketingsår.

Regeringen har været i arbejdstøjet, der er gennemført bankpakker for at sikre kreditgivningen i samfundet. Vi har gennemført initiativer for at sætte gang i byggerenoveringsarbejde, og inden længe får danskerne mulighed for at hæve deres SP-opsparring. Det vil sætte gang i det private forbrug. Kommunerne har fået udvidet rammerne for investeringer, og de offentlige trafikinvesteringer er blevet fremrykket. Det er alt i alt en buket af offensive initiativer, som er sat i søen for at holde dansk økonomi på sporet.

Fra konservativ side vil jeg gerne understrege, at vi dag for dag vurderer situationen. Vi er derfor også klar til at sætte flere ting i gang, hvis

det skulle vise sig nødvendigt. Vi vil ikke tøve et sekund, hvis vi finder det nødvendigt at skubbe yderligere til økonomien.

Men det er også vigtigt at sige, at vi ikke skal handle i panik. Vi er nødt til at have is i maven og se, om de initiativer, vi har iværksat, nu også kommer til at virke efter hensigten. Der findes ingen patentløsning på de økonomiske problemer, og der er ikke tale om en isoleret dansk krise, tværtimod. Der er tale om en verdensomspændende finansiel krise. Hvis man skal glæde sig over noget, er det, at Danmark faktisk er bedre rustet til at stå imod problemerne end så mange af de lande, vi ellers sammenligner os med. Det er selvfølgelig en ringe trøst, men det giver os nogle muligheder for at komme nogenlunde helskindet igennem denne krise.

Socialdemokraterne, SF og resten af oppositionen har holdt dommedagstaler i dag. Hvis man ikke vidste bedre, skulle man jo tro, at vi befandt os midt mellem Nordkorea og så det gamle Østeuropa før Murens fald. Alt står simpelt hen så galt til. Velfærdssamfundet befinder sig på stenalderstadiet. Det danske samfund ligger i ruiner.

SF's formand, hr. Villy Søvnald, sagde engang i et interview, at Hizb-ut-Tahrir skulle skride ad h... til. Hvis alt var så fantastisk i Saudi-Arabien, hvorfor flyttede de så ikke derhen. Jeg vil sige lidt det samme. Hvis alt er så grufuld og forfærdeligt i Danmark, hvorfor så blive? Men hvor er det så lige, at fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvnald vil tage hen? Nu er det jo nok ikke Saudi-Arabien, og nu forudsætter vi altså, at der er nogen, der vil tage imod dem. Er det så Sverige eller Norge, eller er det måske England? I England har vi også en arbejderpartiregering, og ih, hvor går det godt. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor det er, de har gennemført en politik, som oppositionen sætter pris på, og som er tilfredsstillende efter Socialdemokraternes og SF's målestok, og som man gerne vil have at danskerne stifter bekendtskab med efter næste valg. Jeg kan ikke selv få øje på det, men vil da meget gerne høre, hvad det er for modellande, som danner inspiration for oppositionen. Hvor er det, der er større lighed? Hvor er det, der er lavere ledighed? Hvor er det, der er større velstand? Desværre kan man frygte, at det ligesom oppositionens politik vil være en hemmelighed, hvor det land ligger, som har gennemført en politik, der kan tilfredsstille oppositionen.